

నేను—మా ఆవిడ.

జనస్యామి శోదండరామశాస్త్రి, కొల్లూరు.

మాపడక గదిలోనే నొకవైపున కుర్చీమీద కూర్చుని తెలుగు కాంపోజిషన్ పుస్తకాలు దిద్దుతున్నాను. నాకు నవ్వు వినపడ్డది. తలపై కెత్తిజూచాను. ఎవ్వరు కన్నడలేదు. తలవంచుకొని దిద్దటం మొనలు పెట్టాను. నాకు నాలుగజాలదూరా నవ్వు వినపడింది. నేను తలెత్తి జూచితినిగదా మాకమల పక,పక, నవ్వుతున్నది.

“ఎందుకు కమల అలా నవ్వుతావు” అన్నాను
 “కారణం లేకుండా ఏవనన్నా జరుగుతుందా? అలాగే యీ నవ్వుకు గూడా ఒక కారణం వుంది.

“ఆ కారణం చెప్పు చూద్దాం.

“మీకు తెలియదా? నిన్న సాయంత్రం—

“అంటే

“లేఖ

“అంటే

“ఇక చెప్పను పోండి. మాట లందిచ్చినా తెలుసుకోలేదు. ఇలాటి వారమ్మ బి. ఎ. ఎలా స్వాస్థ్యులు

“నా మాట కేం? మీ అన్నయ్య మాటో! తలమీద గోష్పాదమంత పిలక, చేంతాడు లాటి జంఝాలు, చూస్తే ఏమనుకోవాలి ?

“వేదాంతి అనుకోవాలి.

“నన్ను ఏమనుకోవాలి

“రాడీ అనుకోవాలి

“కమలం మాటలు మిగులుతున్నావు గ్రత

“యదార్థం అంటే ఎవరికైనా శోపమే.

“నేను రాడిని అని అనుకునేందులకు నిదర్శనాలు చూపించు.

“చూపిస్తా తొందరపడకండి. చూపించిన తర్వాత నన్నుకోడి తే.

“నేను చచ్చినంత వొట్టు కొట్టను.

మాకమలం బొక్కోనుంచి ఒక కాగితం తీసి నాచేతి కిచ్చింది. అం దీవిధంగా వుంది

చుంబన శతంబులు కుర్చించుచు నీప్రియసఖి వ్రాయునది— నీవు నాల్గుమాసముల నుంచి మాగృహమునకు ఎచ్చుట మాని వేసినావు. భార్యవచ్చిన తర్వాత నేనెందులకని తలచావు కాబోలు, ఒకసారి యీ సాయంత్రం మా ఇంటికి రాగలండులకు నా స్పృశం.

ఇట్లు,
 వీరియి రాలు లీల.

ఆలేఖ జూచేటప్పటికి నాకళ్ళు తిరిగాయి. పిడుగు నెత్తిమీద పడినట్లుంది. ఇది కమలం చేతి కెట్లా చిక్కిందని ఆలోచిస్తున్నాను.

“ఒకని దర్శనం చాలునా

“ * * * *

“బూటకపు మాటలు బూటకపు ఛేష్టులు కమలాన్ని యీ విషయం మాట్లాడకుండా చెప్పామని గులాబి పూవులాటి బుగ్గలు, పూర్ణచంద్రునిలాటి ముఖం, త్రోవ పాములాటి జడ, అవి ఆమెను వర్ణనచేస్తూ ఒక్క గాఢాలింగనం

“ఇందాక నేను రాడిని కాదన్నారే

“ * * * *

“ఇప్పటికైనా ఒప్పుకోండి.

నేను ఉదయాన్నే లేచి విధులన్నీ నెరవేర్చుకుని కూరలు తేద్దామని మార్కెటుకెళ్ళాను. అక్క-

డ ఒకచావులాకూరలు తీసుకుని ఇంటికొచ్చాను. తలుపువేసుంది గట్టిగాతట్టాను. జబాబులేదు. ఒక్కతన్నతన్నాను. 'వస్తున్నా వుండండి' అంటూ మాకమలంవచ్చి తలుపుతీసింది. నాకునిన్నట్టుంచి కమలంమీద అనుమానంగానేవుంది. ఆ అను

మానం ఇప్పుడు వృథయింది. ఇల్లునాలుగుమూలలా కలయజూచాను. ఒకమూల ఒకతాటాకు చావ చుట్టకదులుతోంది. ఒక్కతన్ను తన్నాను ఒక వురుసుడు దానిలోనుంచి బయటకొచ్చి

'కమలం, కమలం, అంటూ కమలాన్ని కౌగిలించుకున్నాడు. ఆవురుషున్ని నాలుగు మోదించొక్కాలాగాను, లోపల రెపిక కన్పించింది. వెనకకు తగ్గాను. 'ఏమండీ బావగారూ' అంటూ మా ఇంటి పక్క రాజారావుగారి భార్య అయిపోయినాడు. నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది. తలవంచుకున్నాను.

"ఏమండీ బావగారూ? నేను మొగాడివేషం వేసుకుని మీ భార్యాను కౌగిలించుకుంటే నాలు మోదారే! మీరు లీలతో ఎన్నోరోజులు చీచిపోతే నేను చుట్టూ సన్నటిలేఖ వల్ల తేలిందే? "

ఇప్పుడు లీలభర్త నిమ్ములనేంచేయాలి? " అంది రాజారావుగారి భార్య.

"ఇప్పుడు రాజారావుగారి భార్యనుకొట్టినందు లకు నిమ్ములనే చేయాలి " అంది కమల పక పక, నవ్వుతూ.

* * * *

"ఇది రెండవ నిదర్శనం కాడిలనగలందులకు " ఎందువల్ల "వరాయి స్త్రీని కొట్టటం కాడితనంగాదా? ఆరోజున ఆపని జరిగినప్పట్నుంచీ లీల ఇంట్లోకి వెళ్లటం మానుకన్నా.